

GEWIJZIGDE INVULLING VAN DE RICHTLIJNEN WWB NR. B158, B107 en B156

RICHTLIJN nr. B158 Beoordeling geringe inkomsten

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 36 Wet werk en bijstand (WWB)

B e s l u i t :

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B158 Beoordeling geringe inkomsten.

Artikel I

Richtlijn nr. B158 wordt als volgt ingevuld:

Het college acht geen arbeidsmarktperspectief aanwezig indien een belanghebbende gedurende de referteperiode van 60 maanden netto inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen die een bedrag van € 3.820,-- niet te boven gaan.

De belanghebbende dient zelf bij de aanvraag voor de langdurigheidstoelage de gegevens te overleggen, waarmee hij aannemelijk kan maken dat hij in de referteperiode van 60 maanden niet meer inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen dan € 3.820,--.

Artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB is per 1 september 2006 gewijzigd met terugwerkende kracht tot 1 januari 2006.

Aanvragen met een peildatum voor 1 januari 2006 worden beoordeeld aan de hand van het oude beleid. Ook personen die niet hebben aangevraagd over 2004 en 2005 worden aan de hand van de oude regels beoordeeld. Bij aanvragen met een peildatum gelegen voor 1 januari 2006 wordt, indien er sprake is van beperkte inkomsten uit of in verband met arbeid, dus geen langdurigheidstoelage verstrekt. Aanvragen met een peildatum vanaf 1 januari 2006 worden beoordeeld aan de hand van het nieuwe beleid. Dit betekent dat bij een aanvraag met een peildatum na 1 januari 2006 gekeken wordt naar de daaraan voorafgaande referteperiode van 60 maanden. Indien men in die periode inkomsten uit of in verband met arbeid heeft gehad tot het bedrag van € 3.820,--, komt men in aanmerking voor langdurigheidstoelage. Het is dus niet de bedoeling aanvragen uit 2004 en 2005 te gaan herbeoordelen op basis van het gewijzigde beleid.

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeentebblad en werkt terug tot en met 1 juli 2007.

Met ingang van deze datum is de eerder op 12 december 2006 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven wanneer er naar het oordeel van het college geen sprake is van een reëel arbeidsmarktperspectief vanwege de zeer geringe hoogte en duur van inkomsten uit of in verband met arbeid.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B8.2 onderdeel 2.2.

Overwegingen

De juridische grondslag van deze richtlijn wordt gevormd door artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB, tweede zinsdeel. Op grond van deze bepaling kan het college, ondanks het feit dat een belanghebbende gedurende de referteperiode van 60 maanden inkomsten uit of in verband met arbeid heeft gehad, oordelen dat deze belanghebbende geen reëel arbeidsmarktperspectief heeft als de inkomsten slechts zeer gering zijn en de inkomsten zijn ontvangen gedurende een zeer geringe periode. Als het college tot het oordeel komt dat er geen reëel arbeidsmarktperspectief is voor een belanghebbende dan komt hij, mits ook voldaan is aan de overige voorwaarden van artikel 36 lid 1 WWB, in aanmerking voor een langdurigheidstoeslag.

Op grond van de jurisprudentie van de Centrale raad van Beroep (CRvB) kunnen inkomsten uit een arbeidsongeschiktheidsuitkering niet maken dat reeds daardoor geen recht op een langdurigheidstoeslag kan bestaan, omdat er daardoor een verboden onderscheid in de zin van artikel 26 IVBPR zou worden gemaakt (zie CRvB 04-07-2006, nr. 05/6738 WWB). Aangenomen moet worden dat dit in wezen voor alle vormen van inkomsten in verband geldt. Niettemin moet het college bij de beoordeling van de geringe inkomsten kijken naar zowel de inkomsten uit arbeid als de inkomsten in verband met arbeid. Het buiten toepassing laten van de wet wegens strijd met artikel 26 IVBPR is immers eerst aan de orde wanneer de uitkomst een verboden onderscheid oplevert. Het feit dat in de bepaling in wezen een verboden onderscheid besloten ligt is geen reden om die bepaling niet gewoon te volgen in die gevallen waarin de uitkomst zelf geen verboden onderscheid oplevert.

Aangezien het college bij de beoordeling van de inkomsten in relatie tot het arbeidsmarktperspectief beleidsvrijheid heeft, moet het college overigens in voorkomende gevallen ook nagaan of het met toepassing van artikel 4:84 Awb ten gunste van een belanghebbende moet afwijken van het beleid.

Het bedrag van € 3.820,-- vloeit voort uit de vrijlating ingevolge artikel 31 lid 2 aanhef en onder k WWB en artikel 7 onderdeel h van de Regeling WWB, de zgn. lage vrijwilligersvergoeding. Deze kostenvergoeding voor het verrichten van vrijwilligerswerk bedraagt nu (2007) € 764,-- per jaar.

De referteperiode bedraagt 60 maanden. Door te toetsen op basis van 60 maanden ($5 \times € 764,-- = € 3.820,--$) in plaats van toetsing per jaar voorkomt het college dat burgers die per jaar net iets meer dan het toetsbedrag hebben verdiend in de 5 daarop volgende jaren van de langdurigheidstoeslag zijn uitgesloten. Door aan te sluiten bij deze vrijwilligersvergoeding kan beargumenteerd worden dat belanghebbenden die niet meer in staat zijn meer te verdienen dan het bedrag van de lage vrijwilligersvergoeding (die niet gericht is op arbeidsinschakeling) geen arbeidsmarktperspectief meer hebben.

Het college dient jaarlijks rekening te houden met de indexering van de vrijwilligersvergoeding. Wanneer de vrijwilligersvergoeding verhoogd wordt (artikel 7a Regeling WWB), zal ook het bedrag van € 3.820,-- m.b.t. langdurigheidstoeslag worden verhoogd.

De belanghebbende dient zelf bij de aanvraag voor de langdurigheidstoeslag de gegevens over te leggen, waarmee hij kan aantonen dat hij in de referteperiode van 60 maanden niet meer inkomsten uit of in verband met arbeid heeft ontvangen dan € 3.820,--.

Richtlijn nr. B158 is gebaseerd op artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB. Deze bepaling is per 1 september 2006 gewijzigd met terugwerkende kracht tot 1 januari 2006. Het college zou op grond van de jurisprudentie het gewijzigde artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB reeds vanaf de inwerkingtreding van de WWB, dus vanaf 1 januari 2004, op dezelfde wijze moeten toepassen. Voor zover de tekst van artikel 36 lid 1 onderdeel b WWB, zoals deze geldend was over de periode van 1 januari 2004 tot 1 januari 2006, in het geval van zeer geringe inkomsten over een zeer geringe duur aan de toekenning van een langdurigheidstoeslag in de weg staat, zou deze bepaling buiten toepassing moeten worden gelaten (zie CRvB 04-07-2006, nr. 05/4005 WWB).

Voorgesteld is om alleen aanvragen met een peildatum vanaf 1 januari 2006 aldus te beoordelen.

RICHTLIJN nr. B107 Beoordeling arbeidsinspanning voor langdurigheidstoeslag

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 36 Wet werk en bijstand (WWB)

B e s l u i t:

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B107 Beoordeling arbeidsinspanning voor langdurigheidstoeslag

Artikel I

Richtlijn nr. B107 wordt als volgt ingevuld:

Een belanghebbende met algemene bijstand wordt geacht voldoende te hebben getracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen indien gedurende de referteperiode van 60 maanden jegens hem geen verlaging is toegepast wegens een schending van een arbeidsplicht op basis van artikel 9 lid 3 van de Maatregelenverordening Wet werk en bijstand gemeente Helmond c.q. artikel 3 lid 1 sub b en c, lid 2 sub a en c, lid 3 en lid 4 van het Maatregelenbesluit Abw, loaw en loaz.

Een belanghebbende met een uitkering krachtens de IOAW of IOAZ wordt geacht voldoende te hebben getracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen indien gedurende de referteperiode van 60 maanden jegens hem geen maatregel is opgelegd wegens een schending van een arbeidsplicht op basis van artikel 4 lid 1 sub b en c, lid 2 sub a en c en lid 3 van het Maatregelenbesluit Abw, loaw en loaz..

Een belanghebbende met een Anw-uitkering wordt geacht voldoende te hebben getracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen indien hij gedurende de referteperiode van 60 maanden ingeschreven staat als werkzoekende bij de CWI en hij de eventueel in het kader van zijn reïntegratie gemaakte afspraken nakomt.

Een belanghebbende met een WAO-/WIA-, WAZ-, of Wajong-uitkering berekend naar een arbeidsongeschiktheid van tenminste 80% wordt in beginsel geacht voldoende getracht te hebben algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen.

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 juli 2007.

Met ingang van deze datum is de eerder op 20 oktober 2004 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven inzake het beoordelen of belanghebbende in het kader van het recht op langdurigheidstoeslag voldoende heeft getracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen. Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B8.2 onderdeel 3.2.

Overwegingen

Op grond van artikel 36 lid 1 onderdeel c WWB komt een belanghebbende (die aan de overige voorwaarden voldoet) enkel voor een langdurigheidstoeslag in aanmerking indien hij naar oordeel van het college voldoende heeft getracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen gedurende de ononderbroken periode van 60 maanden daar aan voorafgaand. Ook ten aanzien van een belanghebbende met een arbeidsongeschiktheidsuitkering naar een arbeidsongeschiktheid van tenminste 80% moet het college beoordelen of deze voldoende getracht heeft algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen (artikel 36 lid 3 onderdeel c WWB)

De wetgever heeft geen nadere regels gesteld omtrent de wijze waarop het college dit moet beoordelen. Het betreft dus een vrije bevoegdheid van het college. Het college zal er echter niet omheen kunnen om rekening te houden met eventuele verlagingen c.q. afstemmingsmaatregelen in het kader van een schending van de arbeidsplicht. Het is paradoxaal om enerzijds schendingen van de arbeidsplicht te constateren en anderzijds te oordelen dat belanghebbende zich wel voldoende heeft ingespannen om algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen. Echter, het enkele feit dat een belanghebbende een verlaging heeft gehad betekent niet dat het college in dit verband niet meer zou kunnen oordelen dat hij zich voldoende heeft ingespannen om algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen. Het is immers aan het college om in deze beleid te formuleren. Daarbij zij ook opgemerkt dat een verlaging ziet op een specifieke schending van een plicht op een bepaald moment, terwijl het oordeel van het college ten aanzien van de arbeidsinspanning met betrekking tot het recht op langdurigheidstoeslag een eindoordeel is over de periode van 60 maanden.

Bij de beoordeling is ook van belang hetgeen de gemeenteraad op grond van artikel 36 lid 6 WWB in de afstemmingsverordening heeft vastgelegd inzake verlagingen van de langdurigheidstoeslag. Gezien de nauwe samenhang met de afstemmingsverordening in deze, lijkt het voor de hand te liggen om hierbij aansluiting te zoeken. Het college hanteert dan de beleidsregel dat belanghebbende voldoende heeft getracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen indien jegens hem terzake geen verlagingen zijn toegepast.

Gemeentelijk beleid, waarbij de beantwoording van de vraag in welke gevallen voldoende is getracht algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen en aanvaarden in de zin van artikel 36 lid 1 onderdeel c WWB afhankelijk is gesteld van de omstandigheid of al dan niet een bepaalde sanctie in het kader van de reïntegratie is opgelegd, valt binnen de grenzen van een redelijke beleidsbepaling en is niet in strijd met enige geschreven of ongeschreven rechtsregel (zie Rechtbank 's Hertogenbosch 18-05-2006, nr. AWB 05/3739). Gemeentelijk beleid, inhoudende dat een persoon die reeds vijf jaar een bijstandsuitkering ontvangt geacht wordt de in artikel 36 lid 1 onderdeel c WWB gestelde voorwaarde te hebben vervuld indien in de referteperiode van artikel 36 lid 1 onderdeel a WWB geen maatregel is opgelegd wegens een gedraging als bedoeld in artikel 3 Maatregelenbesluit Abw, IOAW en IOAZ of geen verlaging is toegepast wegens het niet voldoen aan de verplichtingen van artikel 9 lid 1 WWB, is niet in strijd met van belang zijnde algemeen verbindende voorschriften en blijft binnen de grenzen van een redelijke beleidsbepaling (zie CRvB 04-07-2006, nr. 05/2275 WWB en CRvB 24-04-2007, nrs. 06/1222 WWB e.a.).

RICHTLIJN nr. B156 Gemeentelijke uitvoeringsregels inzake langdurigheidstoeslag

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 36 Wet werk en bijstand (WWB)

B e s l u i t :

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B156 Gemeentelijke uitvoeringsregels inzake langdurigheidstoeslag.

Artikel I

Richtlijn nr. B156 wordt als volgt ingevuld:

Met betrekking tot het gestelde in paragraaf B8.2 onderdeel 2 (recht op langdurigheidstoeslag / kring van rechthebbenden) van het handboek WWB worden de navolgende opmerkingen geplaatst.

Cliënten met een uitkering van de afdeling W&I en geen cliënten van de afdeling W&I

Om te bepalen of aan de voorwaarden wordt voldaan wordt gebruik gemaakt van uitkeringsgegevens (WWB, IOAW, IOAZ). Is er sprake van een korte onderbreking, bijvoorbeeld in geval een te lang verblijf in het buitenland dan wel onderwijs (niet zijnde WSF 2000), dan dient de cliënt aan te tonen dat het inkomen niet hoger was dan de bijstandsnorm.

Een cliënt met geen uitkering van de afdeling W&I dient aan te tonen dat hij gedurende 60 maanden een inkomen op bijstandsniveau heeft gehad. Dit kan aan de hand van jaaropgaves, kwijtschelding van gemeentelijke belasting, bankafschriften etc.

De vergelijking vindt plaats met de bijstandsnorm met de maximale toeslag/geen verlaging (100%/90%/70%).

Vermogen

Bij de vermogenstoets kan in beginsel in alle gevallen worden uitgegaan van de actuele stand van het vermogen van de aanvrager op moment van de peildatum. Peildatum is ingangsdatum waarop de periode van 60 maanden is bereikt.

Periode met inkomen uit WSF

Tijdens de WSF/WTOS-periode is er geen sprake van het ontbreken van arbeidsmarktperspectief. In beginsel begint de 60 maanden termijn dan ook niet te lopen tijdens de studie.

Detentie

Indien de aanvrager in detentie zit ten tijde van de aanvraag langdurigheidstoeslag, bestaat er geen recht op deze toeslag (artikel 36 lid 6 WWB). Indien de aanvrager in de periode van 60 maanden voorafgaand aan het recht op langdurigheidstoeslag gedetineerd is geweest, mag dit niet als uitsluitingsgrond gehanteerd worden.

Dat een belanghebbende tijdens zijn detentie inkomsten uit arbeid heeft genoten vormt geen reden de langdurigheidstoeslag te weigeren. In artikel 36 lid 1 onder b moet onder 'arbeid' worden verstaan 'algemeen geaccepteerde arbeid'. Arbeid die in detentie wordt verricht kan niet worden aangemerkt als algemeen geaccepteerde arbeid (Rechtbank Breda 14-06-2005, 04/2429 WWB, LJN: AT7748).

COA-toelage

Wanneer een ex-asielzoeker in de periode van vijf jaar voorafgaand onder andere een COA-toelage heeft ontvangen, kan aan deze persoon een langdurigheidstoeslag worden verleend mits wordt voldaan aan de overige voorwaarden. De COA-toelage telt mee als inkomen dat vergelijkbaar is met een bijstandsinkomen

in de referteperiode. Alle personen die inkomsten hebben die gelijk zijn aan de bijstandsnorm en niet onder de noemer inkomen uit of in verband met arbeid (met uitzondering van het bepaalde in het vierde lid) vallen, kunnen in aanmerking komen voor een langdurigheidstoeslag. Ex-asielzoekers die een COA-toelage (hebben) ontvangen komen dus gewoon in aanmerking voor de toeslag. Er is in de WWB ook geen rechtsgrond aanwezig om de ex-asielzoeker af te wijzen.

Vrijwilligerswerk

De premie / vergoeding die in het kader van het vrijwilligerswerk wordt verkregen wordt niet beschouwd als inkomsten uit of in verband met arbeid.

Scholingspremie

Een premie voor scholing wordt niet beschouwd als inkomsten uit of in verband met arbeid.

Werkaanvaardingspremie

Een werkaanvaardingspremie wordt aangemerkt als inkomsten uit arbeid: door de werkaanvaarding is er namelijk sprake van inkomsten uit arbeid.

Eén partner geen recht

Als een van de partners inkomsten uit arbeid heeft, is er voor beide geen recht op de langdurigheidstoeslag. Dit geldt ook voor ex-partners (over de afgelopen 60 maanden).

Gezamenlijke huishouding

Als door het gedrag van één van de partners een maatregel is opgelegd - wegens het onvoldoende trachten algemeen geaccepteerde arbeid in dienstbetrekking te verkrijgen of te behouden - vervalt het recht op de langdurigheidstoeslag.

Indien de gezamenlijke huishouding is beëindigd en de ex-partner heeft ten tijde van de gezamenlijke huishouding een maatregel gehad wegens het onvoldoende trachten algemeen geaccepteerde arbeid in dienstbetrekking te verkrijgen of te behouden, kan de langdurigheidstoeslag toegewezen worden aan de andere partner (aanvrager). De gedragingen van ex-partner tellen dus niet mee.

Als beide partners een arbeidsongeschiktheidsuitkering van 80% - 100% ontvangen hebben zij gezamenlijk een inkomen boven de voor hen van toepassing zijnde bijstandsnorm en bestaat er derhalve geen recht op de langdurigheidstoeslag.

Gedeeltelijke WAO / WIA

Bij de beoordeling van de langdurigheidstoeslag worden de personen met een gedeeltelijke WAO/WIA-uitkering uitgesloten omdat zij inkomen hebben uit of in verband met arbeid.

In de praktijk blijkt dat personen met een gedeeltelijke WAO / WIA-uitkering geen actieve sollicitatieverplichting hebben voor de WWB. Voor deze verplichtingen is vaak ontheffing verleend.

Arbeidsperspectief is er niet of nauwelijks. Deze personen zijn volledig te vergelijken met personen met een volledige WAO / WIA-uitkering. Uit de jurisprudentie (CRvB 04-07-2006, nr.05/6738 WWB) blijkt dat niet geconcludeerd kan worden dat personen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn nog reëel arbeidsmarktperspectief hebben.

Deze categorie kan op een lijn behandeld worden als de volledig arbeidsongeschikte met een volledige WAO/WIA-uitkering.

Dus: gedeeltelijk WAO / WIA-uitkering en aanvullend WWB zonder actieve arbeidsverplichtingen gelijk schakelen met een volledige WAO / WIA-uitkering.

Arbeidskundig onderzoek

Bij arbeidsongeschikten met een volledige WAO / WIA is de vraag aan de orde of bij de laatste (her)keuring een arbeidskundig onderzoek heeft plaatsgevonden. Indien dit het geval is, wordt aangenomen dat er sprake is van mogelijkheden in relatie tot de arbeidsmarkt.

Bij navraag over de uitslag van het arbeidskundig onderzoek blijkt in vele gevallen de conclusie te zijn dat er "geen verdien capaciteit" aanwezig is. Met andere woorden, de persoon is niet in staat zelfstandig in zijn inkomen te voorzien.

In deze situaties behoeft geen gegevensuitwisseling met het UWV meer plaats te vinden omdat er geen reden is deze persoon anders te behandelen dan een persoon met een WWB-uitkering die nog een verdien capaciteit heeft, hetgeen een ongerechtvaardigd verschil zou geven.

Dus: arbeidsongeschikten met een volledige WAO / WIA worden in dezen gelijk geschakeld met een persoon met een WWB-uitkering.

Vakantie

Deze situatie doet zich vooral voor bij personen die met vakantie gaan in hun moederland. De toegestane periode van 4 weken wordt dan wel eens overschreden. In dergelijke gevallen is er geen sprake meer van een ononderbroken periode van 60 maanden. Of er langdurigheidstoeslag toegekend kan worden hangt dan af van het antwoord op de vraag of er een maatregel is opgelegd.

Er wordt géén langdurigheidstoeslag toegekend indien er een maatregel is opgelegd (bijvoorbeeld wegens gemiste arbeidskansen). Ondanks het feit dat de periode van 60 maanden onderbroken is geweest (omdat over die periode geen uitkering is ontvangen) hebben personen die geen maatregel opgelegd hebben gekregen, wél recht op langdurigheidstoeslag.

Terugwerkende kracht

De langdurigheidstoeslag kan eenmaal per 12 maanden worden verstrekt. Dit ziet op de peildatum. Het is dus mogelijk dat in één jaar meerdere malen langdurigheidstoeslag wordt verstrekt, zolang er tussen de betreffende peildatums een periode van 12 maanden zit.

De periode van 60 maanden (peildatum) wordt bereikt op de eerste dag van de maand volgend op de datum dat de cliënten de 60 maanden termijn overschrijden.

Toekenning van langdurigheidstoeslag vindt plaats op de peildatum. Er dient altijd bekeken te worden of er in de voorafgaande 12 maanden al eerder een toeslag is verstrekt (art. 36 lid 3 WWB). Dit ziet op de peildatum, en niet op de datum van aanvragen zelf.

Indien in 2005 een langdurigheidstoeslag over 2005 is aangevraagd in oktober en deze is verleend met de peildatum 1 maart 2005, kan aan deze cliënt weer in maart 2006 een nieuwe langdurigheidstoeslag toegekend worden.

Indien dezelfde cliënt in maart 2006 ook een langdurigheidstoeslag voor 2004 aanvraagt, kan indien hij aan de voorwaarden voldoet dus in 2006 2 maal langdurigheidstoeslag krijgen. Eén maal voor 2004 en éénmaal voor 2006.

Artikel II

De gewijzigde invulling van deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 juli 2007.

Met ingang van deze datum is de eerder op 12 december 2006 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Besloten in de vergadering van 26 juni 2007.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

29 juni 2007
De secretaris,
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn worden nadere of afwijkende uitvoeringsregels aangegeven met betrekking tot het verlenen van de langdurigheidstoeslag.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B8.2 onderdeel 4.

Overwegingen

De in deze richtlijn bedoelde uitvoeringsregels dienen om de handelwijze van het college aan te geven op onderwerpen waar de tekst van artikel 36 WWB nog onduidelijkheden voor de uitvoering laat. Het gaat hierbij o.m. om:

de situatie waarin een van de gehuwden geen recht op langdurigheidstoeslag heeft.

de periode waarover het vermogen moet worden vastgesteld.

de situatie waarin belanghebbende binnen de periode van 60 maanden gedetineerd is geweest.

hetgeen wordt beschouwd als inkomsten in verband met arbeid.

Een belangrijk uitgangspunt om in aanmerking te komen voor een langdurigheidstoeslag is het ontbreken van enig arbeidsperspectief. Geen perspectief voor het verleden (5 jaar terug kijken) en niet naar de toekomst.

In de uitvoeringspraktijk is gebleken dat bij een aantal groepen dit uitgangspunt knelt.

betreffende groepen zijn:

arbeidsongeschikten met een arbeidskundig onderzoek

gedeeltelijk arbeidsongeschikten en een aanvullende bijstand

personen die een zeer korte onderbreking hebben gekend, bv. vanwege vakantie.

Bij de onderbreking van de periode door vakantie is geen specifieke termijn bepaald die overschreden mag worden om het recht op langdurigheidstoeslag te behouden. Er is bewust gekozen dat het toekennen van langdurigheidstoeslag afhangt van het antwoord op de vraag of er een maatregel is opgelegd. Hiervoor is gekozen omdat dit aansluit bij de bepalingen van de WWB. Als personen geen actieve arbeidsverplichting hebben, kunnen ze de vakantietermijn wel langer overschrijden met behoud van het recht op langdurigheidstoeslag, echter wordt de uitkering dan wel beëindigd.

Voorheen werd er vanuit gegaan dat personen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn nog arbeidsmarktperspectief hadden wegens hun actieve sollicitatieplicht. Bij volledig arbeidsongeschikten speelden keuringen, arbeidskundig advies en onderzoeken een grote rol op het bepalen van arbeidsmarktperspectief. Er is gekozen om gedeeltelijk arbeidsongeschikten en volledig arbeidsongeschikten gelijk te stellen aan personen met een bijstandsuitkering, aangezien het onderscheid dat er was wordt gezien als discriminatie op grond van art. 26 IVBPR. Dat betekent dat personen met een gedeeltelijke of volledige WAO / WIA net als personen met een WWB-uitkering getoetst worden op het hebben van arbeidsmarktperspectief. De eisen die gesteld werden aan gedeeltelijke of volledige WAO / WIA op het bepalen van arbeidsmarktperspectief zijn nu dus irrelevant.

De

-

-

-